

РЕШЕНИЕ

№ 23882

гр. София, 15.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 13.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6976** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от ГПК вр. чл.144 от АПК.

Образувано е по молба от 26.01.2026г.от адвокат Я. А.-САК, процесуален представител на ищеца Т. Н. Т.-ишец по настоящото дело, с която се иска изменение и допълване на Решение №42300/17.12.2025г. на АССГ, 21-ви състав, по адм. дело №6975/20225г. по описа на АССГ, в частта за присъдените разноски- платена държавна такса и адвокатско възнаграждение. С молбата е посочено, че представената правна помощ е по реда на чл.38 ал.1 т.2 от Закона за адвокатурата, поради което се иска изменение на посочения съдебен акт, като сумата за адвокатско възнаграждение следва да се присъди на процесуалния представител, а на ищеца-само платената държавна такса. Отделно от това се иска от съда да допълни посоченото решение, като увеличи адвокатско възнаграждение на 1564.16 евро, поради фактическа и правна сложност на делото съгласно разпоредбата на чл.7 ал.2 т.3 от Наредба №1/2004г. за възнагражденията за адвокатска работа, съобразно уважената част на исковите.

Ответникът по делото – СДВР е получил препис от искането по чл.248 ГПК на ищеца, като в определения съгласно чл.248, ал.2 ГПК едноседмичен срок не изпраща отговор.В случая е изпълнено изискването на чл.248, ал.2 ГПК за съобщаване на насрещната страна за искането.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Искането е депозирано в срока по чл.248, ал.1 ГПК, към който препраща разпоредбата на чл.144 АПК и от страна, която има право да поиска допълване на съдебното решение в частта му за разноските, поради което същото е допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

С Решение №42300/17.12.2025г. на АССГ, 21-ви състав, по адм. дело №6975/20225г. по описа на АССГ съдът е осъдил Столична дирекция на вътрешните работи при МВР да заплати на Т. Н. Т., ЕГН [ЕГН], обезщетение за неимуществени вреди в размер на 10 000.00 /десет хиляди/ лева за причинени болки и страдания от нанесена травма на главата и 20 000.00 /двадесет хиляди/ лева за причинените болки и страдания от нанесена травма на десния крак, съпроводена с изключителни болки и страдания, довела до трайна невъзможност на ищеца да се придвижва, ведно със законните лихви от 16.11.2023 г. (моментът на преустановяване на незаконосъобразните действия) до окончателното изплащане на задължението), като отхвърля иска за заплащане на обезщетение над сумата по двата пункта в общ размер на 30 000.00 /тридесет хиляди/ лева до пълния размер на претендираното обезщетение.

Отделно от това, съдът е осъдил Столична дирекция на вътрешните работи при МВР да заплати на Т. Н. Т., ЕГН [ЕГН], обезщетение за имуществени вреди в размер на 1073.28 лева /хиляда седемдесет и три лева и двадесет и осем ст./, представляващи сторените от ищеца разходи, свързани с лечението на счупената капачка на дясното му коляно, ведно със законната лихва от момента на подаване на исковата молба - 04.12.2023 г. до пълното изплащане на вземането.

Съгласно третият диспозитив на решението на АССГ СДВР следва да заплати на Т. Н. Т., ЕГН [ЕГН], 2821.70 лева /две хиляди осемстотин двадесет и един лева и седемдесет ст./, представляващи разноски по делото за заплатени адвокатско възнаграждение и държавна такса, съобразно уважената част от исковите.

В заключение съдът е осъдил Т. Н. Т., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи при МВР сума в размер на 63.00 /шестдесет и три/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение, изчислени съобразно отхвърлената част от исковите претенции.

След запознаване с депозираната молба от адвокат Я. А. и постановеното решение, съдът намира, че молбата на процесуалния представител на ищеца за присъждане на адвокатско възнаграждение на нея като адвокат на ищеца, е основателна. Действително, видно от приложените по делото списък с разноски –л.25 и договор за правна помощ от 24.11.2025г., е договорено адвокатско възнаграждение по реда на чл.38 ал.1 т.2 от Закона за адвокатурата. Предвид изложеното, диспозитивът на така постановеното съдебно решение в частта му за присъдени разноски на ищеца за адвокатско възнаграждение следва да бъде изменен, като вместо на ищеца, адвокатското възнаграждение следва да бъде присъдено на неговия процесуален представител, а на ищеца да се присъдят само разноските за платена държавна такса в размер на 10.00 лева /десет лева/.

Относно второто искане в молбата –за увеличаване на размера на адвокатското възнаграждение следва да бъде посочено следното:

Претендираният размер на адвокатското възнаграждение в размер на 1564.16 евро е близък по стойност на максималния размер за адвокатско възнаграждение по чл.7 ал.2 т.4 от Наредба №1/2004г. за адвокатските възнаграждения при изчисляване на адвокатското възнаграждение върху пълния присъден от съда размер на обезщетение-обезщетение за неимуществени вреди в размер на 30 000 лева /тридесет хиляди лева/ и обезщетение за имуществени вреди в размер на 1073.28 лева /хиляда седемдесет и три лева и двадесет и осем ст./. В случая, обаче, разноските по делото са изчислени пропорционално, като съдът е взел предвид пълния размер на претендираното за неимуществени вреди обезщетение 60 000 лева /шестдесет хиляди лева/ и обезщетение за имуществени вреди в размер на 1073.28 лева /хиляда седемдесет и три лева и двадесет и осем ст./, като е изчислил дължимото адвокатско възнаграждение пропорционално на уважената част от исковата претенция –обезщетение за неимуществени вреди в размер на 30 000

лева /тридесет хиляди лева/ и обезщетение за имуществени вреди в размер на 1073.28 лева /хиляда седемдесет и три лева и двадесет и осем ст./. Така изчисленото пропорционално адвокатско възнаграждение е в максималния размер на предвиденото в Наредба №1/2004г. за възнагражденията за адвокатска работа и в този смисъл молбата в тази част за увеличаване на адвокатското възнаграждение следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Така мотивиран, на основание чл.248 ал.1 ГПК вр. чл.144 АПК, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ частично Решение №42300/17.12.2025г. на АССГ, 21-ви състав по адм. дело №6975/20225г. по описа на АССГ, като вместо „ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи при МВР да заплати на Т. Н. Т., ЕГН [ЕГН], 2821.70 лева /две хиляди осемстотин двадесет и един лева и седемдесет ст./, представляващи разноски по делото за заплатени адвокатско възнаграждение и държавна такса, съобразно уважената част от исковете“.

Да се чете:

„ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи при МВР да заплати на адвокат Я. А.-САК, процесуален представител на ищеца Т. Н. Т., 2811.70 лева /две хиляди осемстотин и единадесет лева и седемдесет ст./ за адвокатско възнаграждение, съобразно уважената част от исковете.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи при МВР да заплати на Т. Н. Т., ЕГН [ЕГН], 10.00 лева /десет лева/, представляващи разноски по делото за държавна такса, съобразно уважената част от исковете.“

ОТХВЪРЛЯ искането за допълване на посоченото решение в частта за увеличаване размера на адвокатско възнаграждение на 1564.16 евро.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14- дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: